

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România

Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;

Pagina Web: <http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro>

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Februarie 2016

Evanghelia după Luca 16:19-21

“ Era un om bogat care se îmbraca în porfiră și în subțire; și în fiecare zi ducea o viață plină de veselie și strălucire. La ușa lui, zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube. Și dorea mult să se sature cu firimiturile care cădeau de la masa bogatului...”

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în multe din aceleași închisori.

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

A fi în Duh!

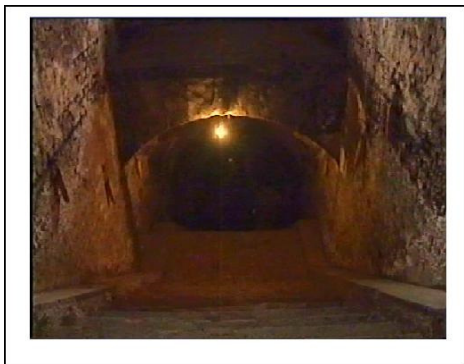
Întotdeauna m-am întrebat despre acest cerșetor, săracul Lazăr. De ce își dorea doar firimituri? De-a lungul vieții, mi-a fost de multe ori foame. Am rămas orfan la vârsta de 10 ani. După aceea am fost în închisori naziste iar mai târziu în închisori comuniste. Totuși, atunci când îmi era foarte foame, nu am tânjit după firimituri. Îmi doream mese copioase. În parabola biblică a fiului risipitor citim cum, când îi era foame, "Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni." (Luca 15:16) de ce ar fi fost mulțumit doar mâncând roșcove precum porcii? În lumea materială ceea ce poți obține este foarte bine delimitat. Dar în lumea spiritului putem avea țeluri mărețe. Bindecuvântările spirituale pe care le putem cere Domnului sunt nelimitate!

Într-o seară când mergeam cu soția spre casă, m-a întrebat gânditoare "Richard, cum crezi că este iadul?" Fără să mă gândesc prea mult am răspuns, "Iadul înseamnă să fii singur în întuneric și să-ți amintești!" Peste doar trei zile, într-o duminică dimineață, am fost răpit de comuniști, pe când mă întrepream spre biserică. Am fost închis timp de 2 ani într-o celulă strâmtă, 9 metri sub pământ, chiar sub o mare piață din București, foarte vizitată de turiști străini. Timp de ani de zile nu am văzut pe altcineva decât pe comuniștii care mă torturau. Nu am fost scos afară pentru o plimbare sau pentru a lua o gură de aer proaspăt. Nu am văzut soare, lună, stele, flori, zăpadă. Eram singur în întuneric și îmi aduceam aminte. În viața reală este ușor să uiți trecutul pentru că există spectacole de televiziune, societate. Dar acolo nu exista nimic care să te distragă. În timpul celor 14 ani cât am fost închis, nu am văzut o carte. Câteodată, când eram singur, încercam să comunic cu alți prizonieri bătând codul Morse printr-un perete. Când alți prizonieri au aflat prin Morse că sunt preot, m-au rugat să le ascult spovedaniile. Era incredibil să asculți confesiunile altor prizonieri stând în întuneric și amintindu-ți. Toți începeau cu relele facute pe vremea când erau copii, mici minciuni, furtișaguri mărunte ș.a.m.d. Mărturiseau cum și-au făcut părinții să sufere.

Una dintre cele mai teribile confesiuni pe care le-am auzit a fost de la un frate evanghelist creștin care, după o întâlnire creștină epuizantă, a fost rugat de un adolescent să-i arate calea spre mântuire. El s-a scuzat că era foarte obosit în acea seară și i-a cerut să revină a doua zi. Adolescentul nu a mai apărut vreodată. Acum suferind într-o închisoare comunistă a îndurat din partea celor care îl anchetau un interogatoriu istovitor timp de 5 zile și 5 nopți. Când leșina ei turnau apă rece pe el și interogatoriul continua. Mărturisind cum a putut vorbi fără frică atâtea zile și nopți cu cei care îl torturau, se simțea vinovat că nu a putut oferi câteva minute unui adolescent.

Nu-mi aminteam numai păcatele. Mi-aduceam aminte și toate binecuvântările, toată înțelegerea pe care am căpătat-o în trecut prin intermediul Bibliei. Lumea memoriei nu este lumea fizică deoarece în toți acești ani care trec toți atomii din corpul nostru se schimbă. Memoria dovedește că suntem mai mult decât corpuri. Înțeleptul Solomon scria cum Dumnezeu a pus în noi ideea de eternitate. Este o lume a spiritului. În lipsa bucuriilor materiale, în suferință înveți să te bucuri de lumea spiritului. În lumea spirituală poți obține mai mult decât firimituri sau coji. Dacă scopul tău în viață este unul material, ca de exemplu dorința de a face bani, dacă ești închis în închisoare, evident că nu îți mai poți îndeplini scopul. Dar dacă scopul meu în viață este de a urma pe Domnul Iisus atunci nimic nu mă poate împiedica de la atingerea acestui țel spiritual. În spirit nu ești limitat la a fi în interiorul a patru pereți ai unei biserici luterane, baptiste, penticostale sau catolice, ci, poți fi în toate bisericile în comuniune cu toți sfinții lui Dumnezeu.

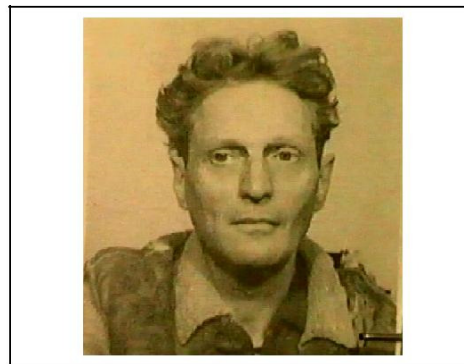
De multe ori în închisoare ni se dădea supă de morcovi putreziți sau erau vremuri când ni se dădea doar o felie de pâine pe săptămână. În aceste vremuri, noi creștinii ne puteam bucura și slăveam pe Domnul știind că frații și surorile noastre din lumea liberă puteau să mănânce trei mese bogate pe zi și să se bucure de libertate. În lumea spiritului nu există distanță. Dintr-o celulă de închisoare, fratele creștin persecutat poate călători în spirit și se poate ruga pentru oricine. Evanghelia după Ioan spune, " Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul." (Ioan 3:8) De multe ori când ne bucurăm de libertatea noastră, avem succes și suntem binecuvântați, este pentru ca un alt creștin aflat sub groaznice restricții s-a rugat pentru noi. Așadar aceasta este direcția din care bate vântul Sfântului Duh. În duh binecuvântările nu sunt divizate în firimituri. În duh toți creștinii suntem una. Am fost închis în închisorile comuniste cu foști milionari. Acum nu mai aveau nimic. Mulți, foști politicieni, profesori universitari s-au adresat unui simplu fermier creștin și i-au spus: de-a lungul acestor ani m-am gândit la toată politica, fizica, economia și sunt atât de deprimat și plictisit. Văd cum în fiecare zi, dintr-un verset biblic puteți trage atât de multe învățăminte. Vă rog să mă învățați din memorie un verset din biblie. Astfel de simpli creștini ne arată lumea spiritului, o viață de dragoste arzătoare, sau fețe luminoase bucurându-se, în imensa binecuvântare a înțelegerii nemărginite pe care Dumnezeu ne-a dat-o. Biblia scrie: " Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu placere Împărăția. (Luca 12:32) Aceasta înseamnă să fii în duh!

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care prizonierii erau obligați să doarmă. Sobă doar de decor, niciodată încălzită în nopțile friguroase de iarnă.

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne pazim neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Un discurs al fratelui Dorin Gavrilă, director al orfelinului Agape, la evenimentele care au fost organizate în decembrie 2015 la Ateneul din București și la biserica Maranata în Arad. Aceste evenimente, urmărite de peste 1,800 de creștini, au comemorat 50 de ani de când pastorul Richard Wurmbrand și familia au fost salvați din România comunistă .

În această seară comemorăm 50 de ani de când familia Wurmbrand a scăpat din România comunistă și vocea pastorului Richard Wurmbrand a început să se facă auzită tare și clar în lumea liberă. Pastorul Richard Wurmbrand nu s-a limitat a vorbi doar despre ororile comunismului dar a și trecut de la vorbe la fapte. El a încercat să aline în mod practic suferințele acelor creștini care sub regimul comunist au suferit în închisori și multe alte feluri de persecuții îndurate pentru credința lor creștină.

Odată ce populația României a scăpat de comunism, după 1989, pastorul Wurmbrand a înțeles să aplice în mod practic cuvintele pe care le găsim în Epistola apostolului Iacob: “Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne pazim neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Unul dintre preoții germani pe care i-am cunoscut obișnuia să-mi spună, "Niciodată nu am înțeles teologia în școală, așa cum o înțeleg ascultându-l pe acest om!"

Pastorul Richard Wurmbrand a ajutat orfani mult înainte de venirea comunismului în România, când în timpul celui de Al II-lea Război Mondial organiza salvarea copiilor evrei din ghetourile aflate sub pază nazistă sau după război, când a adunat copii orfani de război în propria casă. Când pastorul Wurmbrand a venit prima dată în România după căderea regimului comunist de Crăciun 1989, a întâlnit-o pe soacra mea Dna. Marta Teodorescu-Schell, o veche prietenă a familiei. Ea i-a împărtășit soarelui Sabina Wurmbrand viziunea proprie despre cum să aibă grijă de orfanii români altfel decât în orfelinatele comuniste de stat unde acești orfani lipsiți de noroc aveau parte doar de neglijare și ură. În noul ei orfelinat, orfanii ar fi fost înconjurați de dragoste creștină și ar fi fost învățați ca, în schimb, să-și iubească semenii. Sora Sabina i-a spus, "dacă ai această viziune, de ce nu începi chiar acum." Pe loc, Sabina a scos portofelul și i-a dat soacrei mele toți banii pe care îi avea la ea, preocupându-se și de asigurarea unor fonduri mai mari necesare demarării unui orfelinat creștin....

După trecerea în veșnicie a soților Wurmbrand, unii dintre fondatorii inițiali au continuat să susțină orfelinul. Fratele Michael Wurmbrand, fiul lor a continuat să ne ajute cu vorbe și fapte, făcând tot ce a putut pentru orfelinul Agape. Am sărbătorit anul acesta 21 de ani de la înființarea orfelinului Agape. Aproape 90 de orfani au trăit și au fost crescuți aici. Mulți dintre ei au crescut, lucrează, sunt chiar căsătoriți, cu copii la rândul lor, integrați complet în societate. Mulți, care sunt creștini, se întorc pentru a-i încuraja pe copii mai mici prin multele momente dificile prin care aceștia trec ca orfani. În acest moment avem grijă de 30 orfani, cu vârste cuprinse între 2 și 22 ani, unii dintre ei ajungând se fie studenți la facultate.

Grija noastră pentru acești orfani începe cu învățături creștine și mediul care îi înconjoară este ca o familie extinsă. Tratăm acești orfani ca și cum ar fi din familia noastră. Fundația Creștină Pentru Copii Agape este total acreditată de stat și este apreciată pentru rezultatele ei în asistența socială. Toți copiii din orfelinul nostru provin din medii dificile, dezorganizate, alcoolice sau extreme de sărace. Toți cei care lucrează cu noi, angajați sau voluntari, încearcă cu ajutorul Domnului să continue această lucrare misionară începută de familia Wurmbrand în numele copiilor orfani. Încercăm să-l onorăm pe Domnul și să aducem o rază de lumină în întunecata viață a acestor copii nefericiți astfel încât să avem grația de a fi printre cei care așteaptă cu nerăbdare întoarcerea glorioasă a Domnului nostru.

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand : Căsuța Poștală 12, OP 74 București, 062580, România

Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ; Pagina Web: <http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro>

Orfani ai orfelinatului Agape participând la o piesă de teatru de Crăciun.

**Imagini din închisoarea comunistă pentru femei de la Târgșor unde au suferit Sabina Wurmbrand și multe alte femei creștine.
Dintr-un program public al Televiziunii Române de stat**

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Aceste fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Michael Wurmbrand.

Creștini ajutați cu darurile voastre
Melania Rițiu

Melania s-a născut în 1925 în Beiuș, România. Povestea vieții ei este împletită cu o puternică persecuție religioasă și suferință a bisericii sub fostul regim comunist în partea de nord a României. Tatăl ei, Grigore Rițiu a fost preot în satul Săpînța, în Maramureș,

În 1948 a fost urmărit de poliția comunistă pentru a fi arestat, astfel că, împreună cu câțiva enoriași s-au ascuns timp de 2 ani într-o peșteră, timp în care, restul familiei a suferit persecuții aprige. În cele din urmă ascunzătoarea lor a fost demascată și el împreună cu majoritatea enoriașilor au fost condamnați la ani lungi de închisoare. Mulți au murit în închisoare.

Fratele ei a fost arestat pe 3.07.1948 și condamnat la 7 ani de închisoare pe care i-a executat în întregime într-una din cele mai rele închisori din România, închisoarea Aiud. Pe 24.01.1951 a fost arestată împreună cu mama ei. Mama ei a murit în închisoare și cadavrul ei a fost trimis de poliția secretă facultății de medicină pentru disecție.

Melania a avut un frate mai tânăr care deasemeni a suferit persecuții religioase teribile.

Creștini ajutați cu darurile voastre
Rebreanu Cornelia

Preot. Rebreanu
Petre, decedat

Înainte de a muri, preotul Rebreanu scria: “Mulțumesc din toată inima pentru ajutorul trimis de dl. Mihai Wurmbrand familiei mele numeroase, având nevoie de acest ajutor. Vă rog să mă sfățuiți ce să fac cu acești bani.

Am fost închis în închisori și lagăre comuniste timp de 15 ani și am suferit într-un mod groaznic. Dumnezeu m-a adus înapoi acasă. Mi-am terminat studiile teologice și astfel am răspuns chemării de a-l sluji pe Hristos.” Continuăm să-i ajutăm văduva, 81 ani (poza deasupra).

Erdes Varvara Josepha

A fost închisă 8 ani sub comunism pentru activitate religioasă clandestină începând cu 1957 (deasemeni încă 2 ani arest la domiciliu, alungată în țara nimănui, în Câmpiile Bărganului, unde se afla și familia preotului Bisericii reformate Visky Ferencz.) Ea are 93 ani iar ca profesie a fost timp de 20 ani asistentă medical calificată.

Vă rugăm, împărtășiți această scrisoare cu toți prietenii dvs. creștini, cu cei din listele bisericii sau trimiteți-ne noua adresele lor (cu permisiunea lor) pentru a le putea trimite și lor acest buletin informativ !

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand : Căsuța Poștală 12, OP 74 București, 062580, România

Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ; Pagina Web: http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Creștini ajutați cu darurile voastre Soții Todor

Văduva lui Todor ne-a scris: "Vin dintr-o familie extrem de săracă fiind născută în 1927 în satul Doftana, jud. Prahova. Am lucrat ca servitoare de la vârsta de 10 ani. La 17 m-am măritat, soțul meu fiind la fel de sărac ca mine și am avut o fată. La 21 de ani am devenit creștină având de suferit o opoziție puternică din partea soțului meu în primele luni. Într-un mod miraculos Dumnezeu i-a schimbat inima și am fost botezați în 1948, în aceeași zi și, dintr-un necredincios, a devenit un misionar zelos. Odată, trecând prin fața unei închisori, a oftat, "cât de mult mi-ar plăcea să mărturisesc tuturor celor care sunt închiși aici." Viața a continuat apoi. A devenit predicator evanghelic și autoritățile comuniste l-au condamnat pentru această activitate creștină clandestină la 17 ani de închisoare. Aceasta, împreună cu 12 creștini, inclusiv scriitorul Vasile Moiescu,

Dna. Moiescu a îndrăznit să strige în tribunal, la acest proces-spectacol: "Sunt fericită că soțul meu este aici în numele lui Iisus Hristos."

"Timp de doi ani nu am avut nici o veste de la soțul meu. După alți doi ani, ca urmare a multelor solicitări făcute către guvern, și a numeroaselor proteste ale creștinilor din străinătate, datorită faptului că unii dintre acești străini erau cunoscuți și în afara granițelor României, aceste sentințe au fost comutate și în 1962 mi-am primit soțul înapoi. Multă vreme soțul meu și-a amintit cum în timpul șederii în închisorile comuniste a întâlnit "creștini adevărați care l-au ajutat să se dezvolte în interior." Biografia sa poate fi găsită în cartea "Prizonierii Speranței" de preotul reformat Ferencz Visky, acesta având deasemeni de suferit pentru credința sa, ca preot al bisericii reformate, în închisorile comuniste din România.

"În 1996, treizeci și șase de ani după eliberarea sa din închisoare, soțul meu a plecat pentru a fi cu Domnul, plin de credință și încredințându-mă în mâinile Lui. Până acum am avut două atacuri cerebrale, mi-am pierdut parțial vederea, sunt la pat și mă minunez că sunt încă în viață. Abia aștept ca Domnul să vină, pentru a mă întâlni din nou cu soțul meu și cu părinții lui Mihai Wurmbrand (pe care i-am cunoscut). Mulțumesc pentru toată dragostea creștină pe care mi-ați arătat-o. Maranata! Vă salut cu versetele biblice din Psalmul 20:

"5. Atunci noi ne vom bucura de biruința ta și vom flutura steagul în Numele Dumnezeului nostru. Domnul să-ți asculte toate dorințele tale!"

"6. Știi de acum că Domnul scapă pe unsul Său și-i va răspunde din ceruri, din locașul Lui cel sfânt, prin ajutorul atotputernic al dreptei Lui.

"7. Unii se biziue pe carele lor, alții pe caii lor; dar noi ne biziim pe Numele Domnului Dumnezeului nostru." Maria Todor